

Hingsterace derfor anskaffes, ligesom der heller ikke i disse to Aar kan gives Præmie til Hingste, der ere over 4 Aar. Og jeg kan derfor ikke Andet end mene, at det er en høist uheldig Bestemmelse, der i det andet Thing saaledes er indkommen i § 15 af Lovforslaget.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget:

Den sidste Tilføielse til § 15 under Nr. 9 fra „Saa skal . . . til Stamstutteriet“ udgaaer for Kastedes med 28 Stemmer mod 12.

Lovforslaget i sin Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Thalbitzer: Jeg seer, at jeg tilligemed flere ærede Medlemmer er bleven overstemt. Vi have efter vor bedste Overbeviisning forsvaret den Mening, som vi saagodtsom eenstemmigt vare komne til ved at tale sammen. Endsskjøndt jeg nu ikke er ganske fri for Frygt for, at det muligviis vil have uheldige Følger, vil jeg dog med Fornøielse stemme for Loven, som den er. Jeg haaber, at vi i lang Tid skulle beholde den høitærede Indenrigsminister, og saa har jeg ingen Betænkelighed derved. Jeg vilde gjerne have havt nogle flere juridiske Garantier, men da Loven indeholder ikke saa faa moralske, vil jeg dog stemme for Loven uden at være saa meget bekymret for, at det skulle være til Skade for Hestevælsens. Jeg vil blot tillade mig at stille et Spørgsmaal til den høitærede Minister, hvilket jeg ikke kunde komme ind paa før, da ingen af de øvrige Paragrapher vare under Forhandling. Det er ikke noget uvigtigt Punkt; det angaaer Udstationeringen af Hingste; jeg vilde nemlig spørge, om Meningen er den, at Bedækningspengene skulle indflyde i Statskassen, mod at denne udreder Foderpenge; thi saaledes har det tidligere været Tilfældet, før der gives Landbosforenin-

ger, og da det frederiksborgske Stutteri endnu stod i sin Flor. Statskassen havde, naar Hingstene vare særdeles søgte, et lille Overskud, men det vilde bidrage til at lette Udstationeringen, naar Staten vilde give Afkald paa Bedækningspengene, saaledes at enten Landbosforeningen eller den Private maatte tage Hingsten, som den var, og staae Laft og Draft. Det vilde hjælpe Noget. Det er blot det Spørgsmaal, jeg vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden paa.

Indenrigsministeren: Jeg skal i den Anledning bemærke, at min Mening er, at jeg dees ved at henvende mig til samtlige Landbosforeninger, deels gennem den Commission, som er omhandlet i § 12, og som jeg efter nøie Overveielse og forøvrigt ganske i Overeensstemmelse med nogle Bemærkninger af en æret Landstingsmand (Christensen) agter at give den størst mulige Indflydelse paa Sagens Behandling, haaber at finde overalt i Landet Mænd, som under visse Betingelser med Hensyn til Staldenes Indretning, Røgt, Foder osv. ville overtage saadanne Hingste, hvilke de isøvrigt skulle behandle som deres Eiendom, og oppebære samtlige Bedækningspenge, idet de dog naturligviis skulle være undergivne en Control, der skal udøves gennem denne Commission. Hesten skulle jelsølgelig vedblive at være Statens Eiendom, saaledes at Staten, naar den blev daarligt behandlet, atter kunde tage den fra Manden. Naar han derimod overholdt Contracten, skulde den, hos hvem den var stationeret, have Udbyttet af den.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig at udtale, at jeg paa ingen Maade anseer vort Forslag, der blev forkastet, for at være af en saadan Betydning, at dets Forkastelse eller Antagelse kunde have den mindste Indflydelse paa, om man vil stemme for eller imod Loven. Jeg skal naturligviis stemme for den.